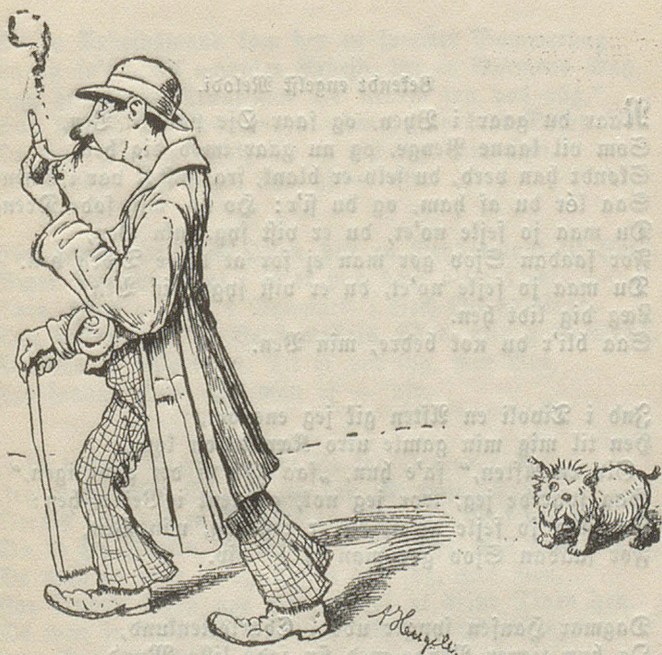

gK 84 box a

De maa jo fejle noget,

De er vist syg, min Ven!

Dg:
Min fjortende Aar kun jeg stued.

Eftertryk forbydes.

København.

Bernh. Wennstrøms Bogtrykkeri.

Musiken til denne Sang faas hos Aug. Hald'
Skindergade 13.

Bekendt engelsk Melodi.

Naar du gaar i Byen, og faar Dje paa en Ben,
Som vil laane Penge, og nu gaar imod dig hen,
Skøndt han veed, du selv er blank, fra sidst I var i Slæng,
Saa lær du af ham, og du si'r: Ho ho, min søde Dreng,
Du maa jo fejle no'et, du er vist syg, min Ben,
For saadan Sjob gør man ej for at drive Tiden hen.
Du maa jo fejle no'et, du er vist syg, min Ben,
Læg dig lidt hen.
Saa bli'r du nok bedre, min Ben.

Ind i Tivoli en Aften gif jeg ene om,
Hen til mig min gamle utro Kæreste da kom,
„Giv en Aften,“ sa'e hun, „saa gør vi det godt igen,“
Saa svarede jeg, tror jeg nok, omtrent i Vejret hen:
Du maa jo fejle no'et, du er vist syg, min Ben,
For saadan Sjob gør man ej — osv.

Dagmar Hansen synger ude i Charlottenlund,
Og hun tjener Penge med sin søde lille Mund,
Saa forleden kom en fattig Greve, og han sa':
„J Fald du vil, jeg gifter dig,“ men Dagmar sa': Ha ha!
De maa jo fejle no'et, De er vist syg, min Ben,
For saadan Sjob gør man ej — osv.

Mangen Arkitekt i Anden er jo høvelbaarn,
Nylig var der én, der vilde flytte Rundetaarn,
For vor Magistrat han gjorde hele Sagen klar,
Saa var'et Borgermestren gav ham dessehersens Svar:
De maa jo fejle no'et, De er vist syg, min,
For saadan Sjob gør man ej — osv.

Til en gammel Københavner kom en Herre flot,
„Bil De drikke Øl,“ men Københavneren hel godt
Kendte ham som Bondesanger, og han svarede: Ho!
De maa gaa længer ud ad Landet med det Øl, jo jo,
De maa jo fejle no'et, De er vist syg, min Ven,
For saadan Sjob gør man ej — osv.

Til en Arbejdsmand kom der en lummer Sommerdag
En og sa': „De mangler Arbejd, det er Barmens Sag,
Paa halvanden Krone kan De Arbejd saa hos mig,“
Saa svarede Arbejdsmanden: Kære, gaa blot Deres Vej.
De maa jo fejle no'et, De er vist syg, min Ven,
For saadan Sjob gør man ej — osv.

Hver Gang Hr. Bøch-Olsen har en Bryder lagt til Jord,
Siger han saa pænt i Dret paa ham disse Ord:
Kære, hvad vil De i Danmark, i Bøch-Olsens Land,
Tag heller hjem til Bedstemoders Stød, min gode Mand.
De maa jo fejle no'et, De er vist syg, min Ven,
For saadan Sjob gør man ej — osv.

I de varme Dage ved sin Øl sad Jensen glad,
Jeg maa drikke Øl, for jeg kan ikke døje Mad;
Straks kom der en Afholdsmand og sa': Drik heller Vand!
Da lo Hr. Jensen, og han sa': Nej pyt, min pæne Mand,
De maa jo fejle no'et, De er vist syg, min Ven,
For saadan Sjob gør man ej, for at drive Tiden hen.
De maa jo fejle no'et, De er vist syg, min Ven,
Læg Dem lidt hen,
Saa bli'r De nok bedre, min Ven.

Min fjortende Vaar kun jeg stued.

Min fjortende Vaar kun jeg stued,
Mine Brødre fulgte jeg fro,
I mit Hjerte Kærlighed lued,
Hvor kan et Barn paa Fjendskab tro?
Vi i Sidsens yndige Dale
Græssted Jorden ved Rildens Vred.
Jeg var Barn i Gerning og Tale,
Og Lammet lig i Frygtsomhed.

I Ly af tre Palmer jeg knæled,
Fronst til Himmels Herre jeg bad;
Mine Brødres Hjerter besjæled
Kun mod mig Arme Havn og Had.
I en Afgrunds sugtige Gemme
Kasted de deres Broder ned;
Ikke hjalp min klagende Stemme,
Min Graad og min Afstyldighed.

Der laa jeg og ventede Døden,
Men sig Sorg kan vende til Held,
Oj de Grumme fuldbragte Brøden,
De solgte mig for Guld som Træl.
Mens med vild og rovgerrig Glæde
De besaae det dyrkede Muld,
Jeg min Fader maatte begræde,
Og dem, som solgte mig for Guld.
